

*Son
Yolcu*
Nedim
Gürsel

-
Türk
Edebiyatı
Roman
-

Nedim Gürsel, 1951'de Gaziantep'te doğdu. Galatasaray Lisesi'ni ve Paris Sorbonne Üniversitesi Modern Fransız Edebiyatı Bölümü'nü bitirdi; aynı üniversitede Nâzım Hikmet ve Aragon üzerine Prof. Etiemble'in yönetiminde karşılaştırmalı edebiyat doktorası yaptı. Halen CNRS'te (Fransa Bilimsel Araştırmalar Ulusal Merkezi) araştırma başkanı olarak görev yapmakta ve Paris INALCO'da (Doğu Dilleri ve Medeniyetleri Enstitüsü) Türk edebiyatı dersleri vermektedir.

Edebiyatın hemen her dalında ürün veren Nedim Gürsel'in kitapları Fransa başta olmak üzere yirmi beş ülkede yayımlandı, bazı öykülerinden yapılan tiyatro uyarlamaları Türkiye ve Avrupa ülkelerinde oynandı. Yazar DAAD adlı kurumun davetlisi olarak bir yıl Berlin'de kaldı; Fransa, Almanya, İtalya ve Türkiye gibi pek çok ülkede hakkında incelemeler ve doktora tezleri yapıldı, belgeseller çekildi.

Nedim Gürsel'in aldığı ulusal ve uluslararası ödüller şunlardır: Türk Dil Kurumu Ödülü (1976), Abdi İpekçi Barış Ödülü (1986), Fransız PEN Kulüp Özgürlük Ödülü (1986), Haldun Taner Öykü Ödülü (1987), Struga Altın Plaket Ödülü (1992), Radio France Internationale Öykü Ödülü (1992), France-Turquie Ödülü (2004), Fransa Hükümeti Edebiyat Şövalyesi Nişanı (2004), Mevlânâ Dünya Kardeşlik Ödülü (2009), Türkiye Yayıncılar Birliği İfade Özgürlüğü Ödülü (2009), Balkanika Vakfı Uluslararası Roman Ödülü (2012), Fransa Akdeniz Roman Ödülü (2013), Türk Dünyası Kızıl Elma Ödülü (2016), Türkiye-Avrupa Eğitim ve Bilimsel Araştırmalar Vakfı Ödülü (2018), Çukurova Sanat Girişimi Büyük Ödülü (2019). Nedim Gürsel'in kitapları Doğan Kitap tarafından yayımlanmaktadır.

Son Yolcu

DOĞAN KİTAP TARAFINDAN YAYIMLANAN DİĞER KİTAPLARI

Uzun Sürmüş Bir Yaz
İlk Kadın
Cicipapa
Bir Avuç Dünya
Dünya Şairi Nâzım Hikmet
Bozkırdaki Yabancı
Boğazkesen
Paris Yazıları
Başkaldıran Edebiyat
Resimli Dünya
Yaşar Kemal - *Bir Geçiş*
Dönemi Romancısı
Öğleden Sonra Aşk
Güneşte Ölüm

Sağ Salim Kavuşsak
İzler ve Gölgeler
Çıplak Berlin
Yedi Dervişler
Allah'ın Kızları
Hatırla Barbara
Türkiye: *Yaşlı Avrupa'ya*
Genç Damat
Derin Anadolu
Şeytan, Melek ve Komünist
Aragon
Yine Bana Döneceksin
Aşk Kırğınları
Yüzbaşının Oğlu

Acı Hayatlar
Tehlikeli Sevişmeler
Bana İtalya'yı Anlat
Uzun Bir Ayrılık İçin Kırk Kısa Şiir
Söz Uçar
Piramitlerin Gölgesinde
Yalnızlığın Yarattığı Yazar -
Sait Faik
Mehdi'yi Beklerken
Baba Bak Deniz
Aşk ve İsyan
Küçük Prens
(*çeviri-Doğan Egmont*)
Son Fasil

SON YOLCU

Yazan: Nedim Gürsel

Editör: Aslı Güneş

Yayın hakları: © Doğan Yayınları Yayıncılık ve Yapımcılık Ticaret A.Ş.

Bu eserin bütün hakları saklıdır. Yayınevinden yazılı izin alınmadan kısmen veya tamamen alıntı yapılamaz, hiçbir şekilde kopya edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.

1. baskı / Mart 2022 / ISBN 978-625-8090-37-6

Sertifika no: 44919

Kapak tasarımı: Geray Gençer

Baskı: Ana Basın Yayın Gıda İnşaat San. ve Tic. A.Ş.

Mahmutbey Mah. Devekaldırımı Cad. 2622 Sk.

Güven İş Merkezi, No: 6/13 Bağcılar - İSTANBUL

Tel. (212) 446 05 99

Sertifika No: 52729

Doğan Yayınları Yayıncılık ve Yapımcılık Ticaret A.Ş.

19 Mayıs Cad. Golden Plaza No. 3 Kat 10, 34360 Şişli - İSTANBUL

Tel. (212) 373 77 00 / Faks (212) 355 83 16

www.dogankitap.com.tr / editor@dogankitap.com.tr / satis@dogankitap.com.tr

Son Yolcu

Nedim Gürsel

Bekleyen ölülere
Bekleyen Penelope'lere
Ömer Akat'ın şahsında
Bütün Kürtlere
Ve "ekalliyet" dediklerimize.

İçindekiler

I.....	13
Emine Çakır	37
II.....	45
Derin Çakır	87
III	91
Dere-Balık	115
Fetih ve Fatih.....	123
Boğazkesen.....	127
IV	134
Yorgo Sideris.....	148
Neco	159
V.....	164

I

Önce bir fısıltı geldi kulağına, yumuşacık kısık bir ses “Hadi bakalım uyan artık” dedi belli belirsiz. Karanlıkta üzerine eğilen yuvarlak yüzü tanıdı. Annesiydi. “Geç kalıyoruz” diye devam etti ses, toprağın derinliklerinden geliyordu sanki, öylesine boğuk, gizemli. “Treni kaçıracacağız.”

Birden sıçradı yattığı yerden, gözlerini ovuşturdu. Başucundaki mavi karpuzlu lambayı yaktı sonra, uykulu gözlerle annesini süzdü. Eşyalar ışıktaki ele verdiler kendilerini. Lambanın yanında boz tüylü ayı, Çingene burnundaki halkayı çekiyormuş gibi homurdandı, masada dağınık kâğıtlara çizilmiş anne-baba-çocuk desenlerinin renkleri canlandı; maviler, kırmızılar, sarılar, pembeler, özellikle de pembeler uçuşmaya başladı havada. Anne pencereye yöneldi. Perdeyi çeker çekmez sabah alacası vurdu odaya, duvar halısındaki ceylanların pınarını aydınlattı. Hızla kalktı yataktan, banyoda elini yüzünü yıkarken annesi odadan çıkmış, mutfakta demli çayını yudumlayan babasının karşısına çoktan oturmuştu bile.

Üçü birden ellerinde bavullarıyla evden ne vakit

çıkıldılar, iki cılız ata koşulu paytona nasıl bindiler, nal seslerinin yankılandığı dar sokaklarından geçip pencereleri kapalı basık evlerin önü sıra istasyona yöneldiklerinde atların sırtında şaklayan kamçının sesiyle nasıl ürperdi, şimdi pek iyi anımsamıyor. Annesinin kucağına sığınıp uyukladığını anımsıyor yalnızca. Bir de babasının sigarasından çektiği her nefeste parıldayan kırmızıyı.

Bacasından fişkırان kıvılcımlarla, oflaya poflaya perona yanaştı lokomotif, yanından hiç ayırmadığı boz ayısı gibi sabah ayazında soluk soluğaydı. Üçüncü mevkinin tahta sıralarından birine yerleştiler. Asker gibi yan yana dizildiler. Anne-baba-çocuk. İki buçuk kişiydiler. Karşılarında oturan kasketli, sakalı uzamış yanık yüzlü köylülere “Günaydın!” dedi babası. Köylüler birbirlerine baktılar önce, sonra babasına. İçlerinden biri “günaydın”a “selamünaleyküm”le karşılık verdi. Annesi susuyordu. Yolculuk boyunca hiç konuşmadı. “Hadi bakalım uyan artık!” Bu dört sözcükten son ikisi kulaklarında yankılanıyordu hâlâ. “Uyan artık! Uyan artık!” Ve birden uyandı.

Tek başınaydı kompartımanda. Venedik’te Santa Lucia istasyonuna ayak bastığında da tek başınaydı. Elinde bavulu, rıhtımda kara bir tabut gibi bekleyen gondola adım atarken kanala düşecekti neredeyse. Kendini ıslak bankın üzerine bırakıp paltosuna iyice sarıldı. Dar kanal boyunca ilerlediler. Belli belirsiz bir ışık vuruyordu bulanık suya. Gondolcu tekdüze hareketlerle elindeki sırığa asılıyordu, çocukluğunun o taşra

Nedim Gürsel bu romanında kendi "ruh ikizi"nin portresini çiziyor. Hayatıyla yapıtının, öznel coğrafyalarının dökümünü yapıyor bir bakıma. Paris'le İstanbul, Saraybosna'yla Diyarbakır, Yunan eşiyle Kürt sevgilisi, yaşam coşkusuyla ölüm korkusu arasında gidip gelen bir yazarın dünyasında dolaştırıyor okuru. Ve beklenmedik gelişmelerin yaşandığı bir yolculuğa çıkarıp azınlıkların yakın tarihiyle de buluşturuyor.

Kurmacayla otobiyografik unsurların ustaca harmanlandığı anlatının odak noktasındaki yazar Deniz Çakır'ın belki bir ayağı çukurda ama, ülkesinin aydınlık geleceğine inancı da tam. Ne var ki, otoriter yönetime meydan okuduğu için tutuklanmadan önce "Son Yolcu"yu yazabilecek mi acaba? Unutulmuşların, yüzyıllar boyunca zulme uğrayıp göçe zorlanmışların, yerlerinden yurtlarından koparılmışların acısını dile getirebilecek mi?

"Küçük sevgilisi aslında özgürlüğüdü onun, başının belası değil. Hem öyle olsaydı bile tatlı, akıllı, sevdalı bir genç kadındı. Bal akıyordu ağzından. Kara, kapkara bakışlarıyla Diyarbakır'ın ta kendisiydi. Dışı sert, içi yumuşak. İlle de bela aramak gerekiyorsa aynaya bakmalıydı."

"Tarih ne cumhurbaşkanının nutuklarına ne de sapına kadar milliyetçi Osmanlı tarihçilerine bırakılmayacak kadar önemli bir alandır."

tavsiye edilen
KDV'siz
satış fiyatı

₺ 49

ISBN 978-625-8090-37-6

ISBN 978-625-8090-37-6

9 786258 090376

Doğan
Kitap